

хапшења и ликвидације без судских решења и спроведеног поступка или уз крајње кукавичку и срамну улогу тужилаштва у хиљадама монтираних процеса.

Устав (Основни закон) СССР – од 1977.

Овај Устав је донет након дуге најаве у совјетској јавности и политичкој (уставној) теорији да је постојећи Стаљинов устав превазиђен и да је сазрело време да се донесе нов устав. Тај нови Устав је донет тек 1977. (на шездесетогодишњицу Октобарске револуције) и имао је да покаже и потврди да је совјетско друштво достигло фазу развијеног социјализма. Тај циљ је наглашен у преамбули Устава док је у нормативном делу (од 174 члана) правно разрађена концепција социјалистичке општенородне државе која је имала да изражава вољу и интересе радника, сељака и интелигенције. Устав не мења битније систем централистичке планске привреде засноване на социјалистичкој државној и колхозној својини, али је нешто умекшава јер предвиђа да се руковођење привредом остварује усклађивањем централизованог управљања с привредном самосталношћу и иницијативом предузећа, удружења и других организација. Као и пре, и сада је СССР федерална држава добровољно уједињених и равноправних совјетских република у њеном саставу, са истим (скупштинским) моделом организације власти на чијем челу су Врховни совјет СССР (састављен од Савезног већа и Већа националности) као највише законодавно тело док извршну власт врше и даље Президијум Врховног совјета и Министарски савет са истим положајем и овлашћењима као и пре. Устав од 1977. је задржао и постојећу организацију судова с Врховним судом СССР-а и нижим судовима у савезним републикама, аутономним републикама, аутономним покрајинама, областима, окрузима и срезovima (градовима). Устав СССР-а од 1977. је најављен с амбицијом да омогући дубље економске и друштвене реформе и он је био увод у процес тзв. „перестројке” и политичке гласности чији ће гласноговорник бити Михаил Горбачов. Започете друштвене реформе су тражиле и даље уставне промене и усавршавања, што је довело до више ревизија Устава од 1977. од којих се прва (извршена 1988.) тицала организационих промена у смислу увођења Конгреса народних депутата СССР-а (2.250 депутата) као највишег органа државне власти и претварање Врховног совјета СССР-а у стални законодавни, извршни и контролни орган државне власти у сталном заседању. Још значајније уставне промене су наступиле 1990. када је уведена институција председника СССР-а непосредно бираног од грађана, напуштена